

Poetry of Destruction

Zvi Grumet

איכה | יִשְׁבֶּה בְּדָד הָעִיר רַבְתִּי עִם הַיְתָה כְּאַלְמָנָה, רַבְתִּי בַגּוֹזִים שְׁרַתִּי בַמְּדִינֹת הַיְתָה לְמַסּ:
בָּכוּ תַבְּכָה בַלֵּילָה וְדַמְעָתָה עַל לַחֲיָה אֵין-לָהּ מִנְחָם מִכָּל-אַהֲבֵיהָ, כָּל-רַעֲיָה בְּגָדוֹ בָּהּ הָיוּ לָהּ
לְאִיבִים:

גְּלַתָּה יְהוּדָה מַעֲנִי וּמְרַב עֲבֹדָה הִיא יִשְׁבֶּה בַגּוֹזִים לֹא מִצָּאָה מְנוּחַת, כָּל-רֹדְפֶיהָ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין הַמְּצָרִים:
דָּרְכֵי צִיּוֹן אֲבֵלוֹת מִבְּלִי בְּאֵי מוֹעֵד כָּל-שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמְמִין כְּהִנְיָה נְאֻנְחִים, בְּתוֹלְתֶיהָ נוֹגוֹת וְהִיא מֵר-
לָהּ:

הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ אִיבֵיהָ שְׁלוֹ כִּי-ה' הוֹגָה עַל רַב-פְּשָׁעֶיהָ, עוֹלְלֵיהָ הִלְכוּ שְׁבִי לִפְנֵי-צָר:
וַיֵּצֵא מִן בֵּית- מִבְּת-צִיּוֹן כָּל-הַדְּרָה, הָיוּ שְׁרִיָּה כְּאֵילִים לֹא-מִצָּאוּ מֵרַעָה וַיִּלְכוּ בְּלֹא-כֹחַ לִפְנֵי רוֹדְף:
זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יָמֵי עֲנִיָּה וּמְרוּדֶיהָ כָּל מַחְמַדֶּיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִימֵי קֶדֶם, בְּנִפְלַע עִמָּה בְּיַד-צָר וְאֵין עוֹזֵר
לָהּ רְאוּהָ צָרִים שָׁחֲקוּ עַל מִשְׁבַּתָּהּ:

חֲטָא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם עַל-כֵּן לְנִידָה הַיְתָה, כָּל-מַכְבְּדֶיהָ הַזִּילוּהָ כִּי-רָאוּ עֲרוּתָהּ גַם-הִיא נְאֻנְחָה
וַתִּשָּׁב אַחֲזוֹר:

טְמֵאתָה בְּשׁוּלֵיהָ לֹא זָכְרָה אַחֲרִיתָהּ וַתִּרְדַּד פְּלֵאִים אֵין מִנְחָם לָהּ, רָאָה ה' אֶת-עֲנִיָּי כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב:
יָדוֹ פָּרַשׁ צָר עַל כָּל-מַחְמַדֶּיהָ, כִּי-רָאָתָה גּוֹזִים בָּאוּ מִקְדָּשָׁהּ אֲשֶׁר צוּיְתָה לֹא-יָבֹאוּ בְּקֹהֶל לְךָ:
כָּל-עִמָּה נְאֻנְחִים מִבְּקָשִׁים לְחֵם נִתְּנוּ מִמַּחְמַדֶּיהֶם בְּאִכְלָה לְהַשִּׁיב נַפְשׁ, רָאָה ה' וְהִבִּיטָהּ כִּי הָיִיתִי
זוֹלְלָהּ:

לֹא אֵלֵיכֶם כָּל-עֲבָרֵי דָרְךְ הַבֵּיטוּ וּרְאוּ אִם-יֵשׁ מִכְּאוֹב כְּמַכְּאוֹבִי אֲשֶׁר עוֹלַל לִי, אֲשֶׁר הוֹגָה ה' בַּיּוֹם
חֲרוֹן אַפּוֹ:

מִמְרוֹם שְׁלַח-אֵשׁ בְּעֵצְמַתִּי וַיִּרְדְּנָה, פָּרַשׁ רֶשֶׁת לְרַגְלֵי הַשִּׁיבֵנִי אַחֲזוֹר נִתְּנִי שִׁמְמָה כָּל-הַיּוֹם דְּוָה:
נִשְׁקַד עַל פְּשָׁעֵי בִּידוֹ יִשְׁתַּרְגּוּ עָלָיו עַל-צוּאָרֵי הַכְּשִׁיל כַּחֲסִי, נִתְּנִי אֲדָנִי בְּיַדִּי לֹא-אוֹכַל קוֹם:
סִלָּה כָּל-אֲבִירֵי | אֲדָנִי בְּקִרְבִּי קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁפֵר בַּחוּרֵי, גַּת דָּרְךְ אֲדָנִי לְבַתּוֹלַת בֵּית-יְהוּדָה:
עַל-אַלֶּה | אֲנִי בּוֹכִיָּה עֵינַי | עֵינַי יִרְדָּה מֵיָם כִּי-רָחַק מִמֶּנִּי מִנְחָם מְשִׁיב נַפְשִׁי, הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי
גִּבְר אוֹיֵב:

פָּרַשָׁה צִיּוֹן בְּיַדֶּיהָ אֵין מִנְחָם לָהּ צוּהָ ה' לְיַעֲקֹב סְבִיבּוֹ צָרִיו, הַיְתָה יְרוּשָׁלַם לְנִדָּה בֵּינֵיהֶם:
צִדִּיק הוּא ה' כִּי פִּיהוּ מְרִיתִי, שְׁמַעוּ-נָא כָּל-עַמִּים הָעַמִּים וּרְאוּ מַכְּאוֹבִי בְּתוֹלְתֵי וּבַחוּרֵי הִלְכוּ בְּשִׁבִי:
קָרָאתִי לְמַאֲהֵבֵי הַמָּה רְמוֹנֵי כְּהִנְיָ וּזְקִנֵי בְּעִיר גּוֹעוּ, כִּי-בִקְשׁוּ אֲכָל לָמוּ וַיִּשִׁיבוּ אֶת-נַפְשָׁם:
רָאָה ה' כִּי-צָר-לִי מֵעִי חֲמַרְמְרוּ נְהַפְּדוּ לְבִי בְּקִרְבִּי כִּי מְרוֹ מְרִיתִי, מַחוּץ שְׁכָלָה-חֲרַב בְּבֵית כְּמֹת:
שְׁמַעוּ כִּי נְאֻנְחָה אֲנִי אֵין מִנְחָם לִי כָּל-אִיבֵי שְׁמַעוּ רַעְתִּי שָׁשׂוּ כִּי אֶתָּה עֲשִׂיתָ, הַבְּאֵת יוֹם-קָרָאתָ
וַיְהִיו כְּמִנִּי:

תְּבֹא כָּל-רַעְתָּם לִפְנֵיךְ וְעוֹלַל לָמוּ כְּאֲשֶׁר עוֹלַלְתָּ לִי עַל כָּל-פְּשָׁעֵי, כִּי-רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דוֹי:

Poetry of Destruction

Zvi Grumet

רבתי עם, רבותי בגוים	א
אין מנחם לה	ב
השיגוה בין המצרים	ג
כהניה נאנחים	ד
עולליה הלכו שבי	ה
ויצא מבת ציון	ו
ביד צר, ראוה צרים	ז*
ראו ערותה	ח*
ראה ה' את עניי כי גבר אויב	ט*
ידו פרש צר	י
ראה ה' והביטה	יא
הביטו וראו	יב
פרש רשת לרגלי	יג
נתנני ה' בידי לא אוכל קום	יד
בתולת בת יהודה	טו
כי גבר אויב	טז
פרשה ציון בידיה	יז
בתולותי ובחורי הלכו בשבי	יח
כהני וזקני	יט
צר לי	כ
אין מנחם לי	כא
רבות אנחותי	כב